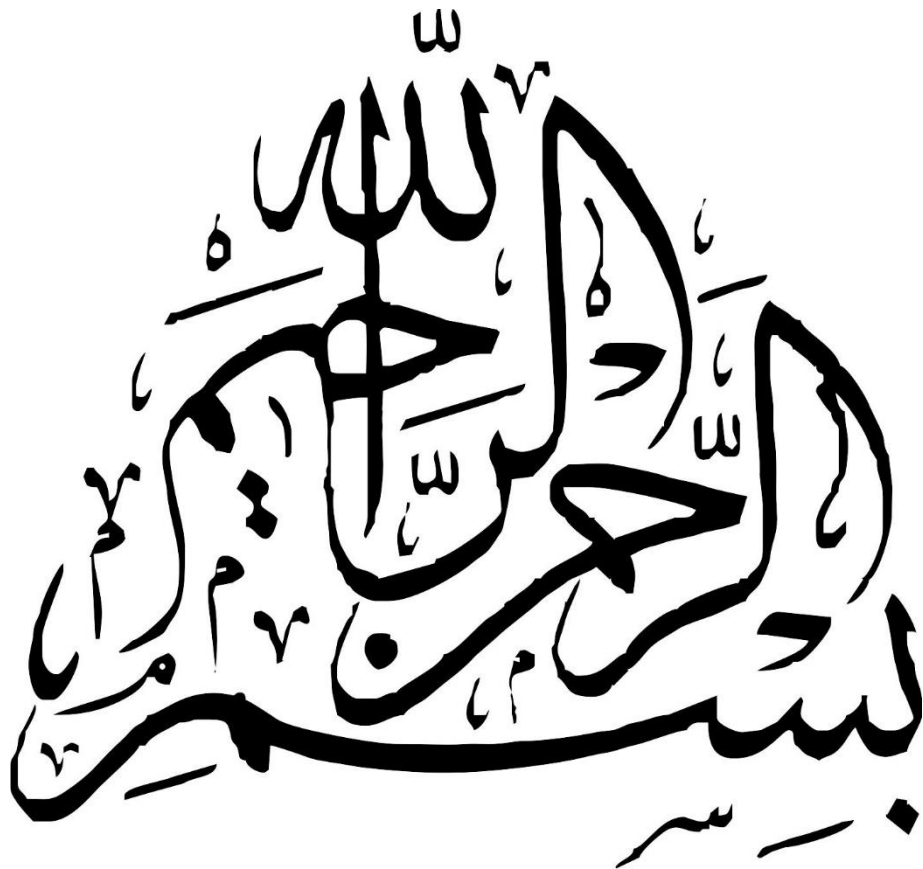

Ketabton.com

د کتاب پېژندنه :

|||||

د کتاب نوم : د ځنگل ځناور

ليکوال : اجمل ((آټک)) يوسفزی

کمپوز او دیزاین : دفتر بت شکنان

د چاپ شمیر : پنځه سوه ټوکه

خپرنډوی : وحبسی کولتوری ټولنه

نیټه : 1381 دغوايي اومه

د خپريدو حقوق : پرته له لاس وهنې يې هرڅوك خپرولاى شي

دويم چاپ

دهلال ياسيني نه مننه

ډالۍ (!؟)

دافغاني تاريخ هغو سپيڅليو اتلانوته چې په درندو بمونو يې دتن غوښې باد، باد شوې خوترپايه يې غلیمانوته خپل سرونه کښته اولاسونه پورته نه کړل .

(داسر ربه مات شوی خوټیت شوی چاته نه دی

پنځه وخته يې تاته په محراب کې راولم)

منن ليك:

له قدرمن اودرانه استادرفيع صاحب څخه دزړه له کومې مننه کوم چې دغه کيسه گۍ يې ولوسته اولازمې لارښوونې اوپيرزوينې يې راباندې وکړې.

<p>دگران اجمل جان مينه اوپښتنو پوهانو سره دقدرورده . دامينه ئې ښيرازه اوسمسوره اوسه . * ارواښاد پوهاند صديق الله رښتين *</p>
<p>په اجمل کې ملي دردشته اوهمدغه درددی چې دی سوچه ليکل کوي نه دشهرت اومادي مطلب له پاره : لکه يوه دانه غنم چې په خاوروکې نه ورکيږي بلکې شين اوپه لسگونونوري دانې هم ونيسي داسې داجمل استعداد هم په رزغونيدودى * اجمل خټک *</p>
<p>باور دی چې دپښتو سبابه دگران اجمل له څپانده استعداد اومينې نه ډيرې پيرزوينې اولمانځنې ترلاسه کړې . * استادحبيب الله (رفيع)</p>
<p>اجمل يوسفزی دپښتوبا استعداده ځوان ليکوال، ډيرباتر بيه اود ښواخلاقو خاونددی، زه يې وجودکې ډيرصلاحيتونه وينم. اميدلرم چې دده استعدادبه غزونې وکړي زماپه عقیده داجذبه په کي ده زمونږ فرهنگ ته به ډير سترکارونه وکړي. * سرمحقق زلمی هيوادمل</p>
<p>کامې دعلم ،ادب اوسپين ږيرتوب له حيثه ننگرهار ښائسته کړی. مرحوم موليناخادم کامه يونان گانه ،ددې يونان ديوي لويې اودرنې کورنۍ يوځوان غړی اجمل دزه يې استعداد، پښتو نواله اوایماندارى ستايم ، * اولسي مشرحاجی فقيرمحمد(بايزی) *</p>
<p>اجمل يوسفزی له پښتو سره سياسی مينه په وينه کې راوړې اودچاخبره په ميراث کې ورته پاتې ده. خودپښتو ادب فرهنگي پيريان پرې دموليناخادم اوشهيدشفيق دکامې د(قافه) راغلې دي * استادمحمدص (صميم) *</p>
<p>اجمل خوندورنشرليکي .شعرهم وائي خولږ،قاطع ، سپيڅلی اومغرور شخصيت لري ، ادبی اوسياسي سرگرمي ورته سکون ورکوي ، * استاد غلام عمر يوسفزی *</p>

لومړۍ خبرې

تا راته هرڅه هرڅه وویل خو ما هیڅ ونه ویل

په داڅه دپاسه دوه لسيزو کې چې زموږ په گران هیواد تیر شول اولاتیر یږي، گمان نه کوم چې دنړۍ په تاریخونو کې یې بیلگه پیدا شي، ټولورنگونوپه کې خپل خپل رخت وښوده او هغه څه چې دنه کولو اونه ویلووپه کې وشول او ویل شول، قانون اودانسانیت لوړ مقام مات شو دمادي گټو له پاره اوراواوبه یوځای شول، سره ټول شنه شول او شنه بیاتول سره شول اوپه پای کې همدغه مرکب په افغان مسلمان اولس هغه څه وکړل چې په یوه ځنگله کې به هم نه وي ترسره شوي او ښایي په دغه لیکنه کې ترې د حیواناتو کړنه هم ښه وي. خودغه غیرتي اولس دهرڅه واوریدل، ولیدل، وزغمل اولاتراوسه هم پټه خوله لاس ترزنې ناست دی، داټول یې له څښتن تعالی سره مخ کړي دي.

زموږ باوردی چې حق تعالی به ظالمان داوولس په وړاندې ژرکوز گوري کړي.

په دردیدلی زړه

ستاسې خوږمن ورور (خاورې اجمل)

لابه ډير گلونه واشي په داباغ کې

زه گران اجمل يوسفزی له دولسو کالو راهيسې پيژنم څومره چې ماهغه ليدلی ، لوستلی او اوريدلی دی نوډژوند پرهرپړاوکې مې بريالی موندلی دی ، اجمل په خپل لږ عمر کې دومره ډير کار کړيدی چې ډيرو هغو خلکو چې دشهرت لوړو پوړيو ته هم رسيدلي دي نه دي کړي ، دی په يووخت کې ادیب ، د ليکوال ، شاعر او ژورنالست هم دی ، اود سياست بې کچه مينه وال هم ، دملي خدمت ترڅنگ يې تر ډيره حده دخپلې سيمې اوولس خدمت هم کړيدی ، دهيواد دننه اوله هيواد څخه بهر به داسې پښتو خپرونه نه وې چې داجمل يوسفزی شعراويا نثر دې په کې خپور شوی نه وي ، داسې کلتوري اوسياسې ټولنې به هم کمې وي چې دې دې په کې ونډه ونلري دوخت په نبض پوه او دشرايطوپه نزاکت خبردی ، په پيښور ، جلال آباد ، کابل ، کندهار ، بلخ ، اوهرات کې خوزه دده دمطبوعاتو هڅواوهلو ځلو عيني شاهد يم ، اجمل خپل مطبوعاتې اوسياسې هويت ښه وځلانوه اوبښه پرمخ ، ولاړ حمزه بابا (رح) وايي چې شاعران دپشه کال دمچانو په څير دي چې په ژمي کې ترې ايله څوپاتې وې خواجمل هغه دی ترننه دپښتو ادب په آسمان ځليږي اوپه راتلونگي کې هم ترې نهيلي نه يو .

اجمل يوسفزی دهيواد په انقلابي شيبوکې دملت خاوانيوه ، همدلته بری دشعوراوالهام پښتو خپلې همایونې وزرې وغورولې اود جهاد مورچل يې په خپلو له وياړه ډکوزمزمو تودوساته ،

اجمل نوښتگر اوبريمن ځوان دی ، دتخليق ځواک يې پياوړی اود کار استعداد اوانرژي لري چې کله دادب په ډگر کې يې تراوسه څوټوکه اثار ټولنې ته وړاندې کړي داداری په ډگر کې هم دبلخ پوهنتون درياست په څير مهم اوکاري پوست پرمخ بيولی شي . داجمل داريکو دايره پراخه ده خو په پالنه اوپوښتنه کې يې هم بريالی دی ، ژوند يې دنورو ډيرو افغانانو په څير له لوړو او ژورو ډک ، ټول څپې څپې او مداوجذر دی ښايې دژوند ژوند به يې په همدې څپوکې وي .

((موجيم که سکون ماعدم ماست))

زه په داسې حال کې چې داجمل دفن او هنر دنباپيری ځواني اوبشکلاتانده وينم دهغه دپنځونې ناوې لاپسولې غواړم .

درنښت اونمانځنه

محمدحسن حقيار

1-5-2-2م 81-2-1 هه . ل

د اجمل اټك د درد چغه

ماته اجمل اټك يوسفزي يوه مسوده راكړه چې زه پرې څه وليكم ماچې دده دقلم ، زړه او ذهن داتخليق اولوستو نوپوه شوم چې دنن وخت دحساس افغان زلمي په حيث يې دخپل هيواداوسنيو پيښو ، غم ، درد ، فكر او نظرملي وطگني زخمونو اوارمانونوته دالفاظو جامه وراچولې (وراغوستلې) ده ، دفن نقادان به ورته كومه نامه وركوي يانه وركوي زه په هغې بحث كښې پريوتل نه غواړم زه صرف دومره وايم چې دده او زما په هيواد كومه خونړي لوبه اوشوه اولاكيري (لوى خداآ دې زرختمه كړي) دهغې ژوبل احساس اوترخيخ ژوند تاثيريا دبرداشت دحده وتلاآ داآ نوبې اختياره دزړه پراس اودفكر تاوونه يا ، په دې مسوده كښې بيان كړې دي او داسې نقش ئي ترنه سازولو كوشش كړې دى چه لكه معاشره ځنگل شوي وي اوانسان خون خوارشوى دى نن دافغانستان دخارې هريو داحساس ، شعوراوقلم خاوند دخپل دې لرغوني وطن شخړي اويښي دهور طوفان اودوينو ډنډونه په خپل خپل بيل بيل انداز كښې داسې بيانوي چه خپل زړه لږ څه يخ كړي اوددې هرڅه دذمه وارانسان سترگې اوغروي ، اټك هم دغه كوشش كړى دى اوپه خپل خيال داهرڅه دانسان عمل منلوته تيارنه دى يانسان ته وايي چه دادانسان كارنه دى دادځنگل دځناورو (زمرو ، پړانگانو ، ليوانواوكيدرانو) دخونخوارۍ اوبيوقوفۍ چارې كيدى شي اودغه شان داژوبل ، غمژن ، دردمن ، حساس اوغصه پښتون خپلې ننۍ معاشرې اوانسانيت ته په مخ سپيره وركوي چه (داڅه كوى)

مادامحسوس كړه چه داجمل داتحرير ديوداسې ماشوم دډيرزخمي مجبور شعورې واكه بې اختياره ساده چغه ده چه هغه كور كښې وهل ، وژل ، لوټل ، په وينو لمبول لمبيدل ، په هور سوزول ، سوزيدل ويني اوددې نظريه ليدويې د درد اوغم ويږي اوحفگان جذبات طوفاني شي نودخولې نه ناڅاپه څه چغه مغه اوباسي چې څوك ددې خونړي شيطاني منظر بنولو ته توجه وكړي دغه وخت داسې ماشوم سره نه وخت وي نه پوهه نه الفاظ خودخولا نه څه اوباسې اووئيل غواړي چه داڅه كوى ؟ ولا كوى ؟ مه كوى؟

دليكوال زړه او ذهن، لكه زما اوستا اودهرافغان، دا غواړي - چه د(ځنگل دځناورو) دا دزوراو فريب دا دسيسا زرختمې شي ، نو خپل داتحرير په دې ختم كوي چې دزخمي زمري (زغم تمام شو) اوپه دواړو (ټولوځناورو) ئي ورغرم كړو .

ولا زه وايم چه - خداآ پاك دې زرهغه وخت راولي - چه ددنيا په مخ دجنت هسي هيواد، اونجيب اولس دهرسړى خورسازشي - اودشيطان انسان دزور ، مكر اوفريب نه محفوظ اوپه امان شي .

اجمل خټك

2 - 4 - 21 2

اجمل او ((د ځنگل ځناور))

مخکې مې دهيواد ځوان هڅانداو پياوړی ليکوال اوشاعر وروراجمل يوسفزی دازمښت ډولۍ ، په نوم دکيسو ټولگه او(رڼې اوبښکې) شعرې ټولگه لوستې ووهغه مهال مې يوسفزی په ذهن کی ديوه رياليسټ شاعر اوليکوال په حيث انځوراوه ، او کله چې پرسوسر کال همدمهال راته يوسفزی صاحب دخپلې لمړنۍ ليدنې په ترڅ کې وويل داځل يې ويلاکړی دی چې يوسمبوليک اثر به ليکي اوداثر به زمونږ ددغې څوويشت کلنې غمیزی دپيل دځينو لاملونو يوانځور وي که رښتيا ووايم په څو دليلو نو مې باور نه راته :

لمړی داچې يوسفزی ډيرځوان اودلږې تجربې خاوندو دويم داچې که څه هم په دې وروستيو وختونوکې له بد مرغه زمونږ ځينو ، ځينو ايله دگوتوپه شمير ځوانوليکوالو کې سمبوليزم ته کړون پيداشوی دی ، اوپه دې برخه کې يې ټولنې ته ډيرښه اوديداور اثر وړاندې کړي دي خوبياهم اوس اوس په پښتوژبه کې سمبوليک اثر

دگوتوپه شمير دي چې داخپله يوه ستره ادبي تشه گڼلای شو ښائي يولامل يې هم داوي چې زمونږ په ادب کې سمبوليزم يوه نوې ښکارنده ده داخوښکاره ده چې دليکوالو هم ورته نوی پام اوبستی دی نوځکه به ليکوالوته ستونزمن هم ښکاري ،

اوبل دليل يې داوچې ښاغلي ليکوال ، مخکې له دې څخه کوم سمبوليک اثر نه وڅپور کړی اوکه کومه سمبوليکه ليکنه يې کړي هم وي نومانه وه لوستې اودغې لارې ته يې ډيرنوی اوتازه دمه رادانگلی و ،

خويوکال وروسته يوسفزی صاحب خپل يوسمبوليک اثر راته راوړچې دادی ستاسو په لاس کې دی يوسفزی نه يواځې داپه زبه ورسوله چې سمبوليکه ليکنه هم کولای شي بلکې په دغه ډگر کې ښه تورزن هم دی ،

اوزه دښاغلي دامقام دخپل سمبوليک ادب دغنا لپاره يوبښه زیری گڼم اوترځنگل يې ستايم ،

(دځنگل ځناور) لکه مخکې مې چې وويل زمونږ دڅوويشت کلنې نادودې دپيل دځينو لاملونويوبښه اوپرځای انځور دی ،

لکه گيدږڅرنگه اوولې دې ته هڅيری چې ليوان اوپرانگان بايد يوبل سره لاس اوگريوان کړي ،

زه نه غواړم چې دليکوال په دغه ښکلی اثر ډيرې خبرې وکړم خودومره وایم چې په دغه اثر کې دليکوال ژبه ډيره خوږه ده په تيره کله چې زمونږ دکليوالي اصطلاح گانو اومتلونو مالگه ورسره گډيرې نولايې خواږه ډيرشي ،

ليکوال هڅه کړې چې سمبولونه پرځای اووړوکاروی لکه دگيدږ سمبول اودهغه کرکټر چې داپه خپله ډير پرځای راغلی دی خوځينې وخت ليکوال نه ځينې سمبولونه تښتيري .

بله داچې دکیسې پیل ته که راشو نو که دکیسې پیل ددریو پتنگانو له الوت نه شوی وای دابه ډیر په زړه پورې اوشکلی پیل و، داځکه چې دپتنگ ، مخکې ، لمر ، وریخ اوگل ترمنځ مخکینی بحث که څه هم ډیرشکلی دی خوبیا هم ددغې کیسې دهدف سره هیڅ ډول تړاونلري اوداپه خپل ځای یوځانگړی بحث دی ،

خودا دوه نیمگړتیاوې داسې نیمگړتیاوې دي چې دکیسې دښیگڼو سیوری پرې اوچت ښکاري زه ښاغلي لیگوال ته ددغه په زړه پورې اثر دخپریدو مبارکي وایم او هیله لرو چې په راتلونکي کې هم ښه اوغوره اثار تولنې ته وړاندې کړي .

په همدې هیله

درنښت

عارفه عمر لور

2002 / 4 / 24 پېښور ارباب روډ

ښاغلی درانه او فاضل استاد ناگار راته د یو لیک په ترڅ کې داسې لارښونې کړې دي چې البته د همدې لارښوونو له مخې مې ځینې توري ترې ویستل ،

گرانه اجمله !

کیسه مې ولوسته –

په ښه روانه اوله فن سره په مناسبه ژبه لیکل شوې، دخپل نوعیت له مخې بشپړ نوبت لري، ز ما په فکر په پښتوادب کې داسې لیکل ندي شوي اویاماندي لیدلي ،

هغه څه چې پدې اثر کې دډیررانبکون لامل گرځي ، هغه دولسي ویناوواومتلونو پر له پسې اوډون دی ، چې پرې استناد شوي اودومره په ذوق تړلي شوي اوارتباط ورکړل شوی لکه کومه ښکلې مسلسل غزل .

کیسه رومبۍ ډیره سمبولیکه اویا ورو، ورو پردې څیروي

ښکلي پاراگرافونه هم لري ، لکه داوبو پرمخ نقشې ، یا ، گل بې لمره نه غوړیږي .

ستا وعده زما توبه دواړه دلبره

لکه نقش د آب نه لري وثوق

خو هغه څه چې پر ما تروه ولگیده هغه برېنده ژبه ده که څه هم په اوسني بهير کې خو له شعره هم جامې وټې دي،
ابيلگی ستا د لاتخليقي نوښتونو په هيله (ناگار)

لمړۍ برخه

په يوه ځنگله کې يو ډير ښکلی اوتازه گل و. يوه ورځ دې ښکلي گل له ځانه سره وويل دادومره ښکلا ماته چا را کړې ده؟ هرڅه فکر به يې چې کاوه ځواب يې نه شو موندلای.

ددې لپاره چې پوه شي، له ځمکې يې پوښتنه وکړه: ته پوهيږې چې دانښکلا ماته چا را کړې؟

ځمکې په ډيرې ځان ښودنې اوغروړ ځواب ورکړ: ښکاره خبره ده چې مادرکړې .

گل: اوهغه څنگه؟

ځمکه: ماستايودانه تخم ته په خپله غيږه کې ځای ورکړاوپه دې سپيرو خاوروکې مې ستا پالنه وکړه او دې ښکلا او ځوانۍ ته مې ورسولی .

گل: وموسيده اوله ځمکې يې مننه وکړه مگر په دې پوهيده چې ښکلادې نه ده ورکړې اويواځی يې په خپله غيږه کې رالوی کړی دی .

وريځي له آسما نه و غرمبيدې: او گله تا رښتيا وويل ځمکې يواځې تاته ځای درکړی، پالنه اوښکلا مادرکړې، نه گورې چې هره گړۍ درباندي اورم مخ دې مينځم اوتازه کوم دې .

گل له ځان سره فکر وکړ اوويې ويل: وريځ رښتيا وويل مگر کله چې يې په خواکې زيږو، شاپرو او بدبويه وښو اوکبلوته پام شو وريځ ته يې وويل: (که ته رښتياوايې نوولې دغو زيږواوشاپرو ته ښکلا اوخوشبويي نه ورکوي) وريځ بې ځوابه اوچوپ شوه .

په دې وخت کې چې داټوله کيسه لمراوريده غږيې وکړ:

ستا په مخ کې زماورانگې دي ځکه دومره ښکلي يې، گل ويل ته خومې کله، کله سيځې اوستادلاسه مپراوی يم .

لمرهم خوله پټه کړه .

شيبه لاتيره نه وه چې پټنگ راغی اودگل پرمخ کښيناست .

گل خپله پوښتنه له ده هم وکړه:

پټنگ: وخنډل (ښکاره خبره ده چې دانښکلا چادرکړې؟

گل: په يوه ساوويل: ووايه، ووايه؟

پټنگ: لوی اومهربانه څښتن .

گل : دابې ډوله نوبیا چاپیدا کړي؟

پتنگ : هغوی هم څښتن تعالی پیدا کړي ، ته یې دمینی او محبت له پاره شین کړی یې او هغوی یې د دوائی او د نورودخوراک له پاره .

گل ایله خپل ځواب پیدا کړاوله پتنگ نه یې مننه وکړه .

مگر لیوه بیا په دې خبرونه پوهیده چې چاپیدا کړی، دڅه له پاره پیدا شوی اوڅه باید وکړي.؟

شپه اوروخ یواځې دخپل نس په ډکیدواو تشیدوپوهیده اوبس .

خوگیدر یوه ورځ ولیدل چې (دری پتنگان چې یوې ژیر، یوسپین اوبل سور ویوځای والوتل اوپه یوه خوله یې ترانې ویلې چې دباران څاڅکې شول درې واړه دژیرگل خواته ورغلل ژیر پتنگ پرې غږ کړ :

ای ژیره گله ! مورپریردې چې دباران له څاڅکو نه ستاپه پانوکې ځان پت کړو.....؟

ژیرگل : یواځې ژیردې راشي .

بیادریواروالوت پیل کړ اوسور گل ته ولاړل هغه هم وویل (یواځې سورته پناه ورکولای شم) ، بیا دریواړه والوتل اوسپین گل ته ولاړل

سپین گل دریواړه په خپلو پانوکې پت کړل. او ویې ویل ماته ژیر، سوراوسپین ټول یوشی دي .

بیانو گیدرله افسوسه سروبنوراوه چې په پتنگانو کې هم دومره یوالی شته خوپه مورکې

هم داورځ شوه دگیدرانو مشربه تل دځنگله په یوگارکې پروت اوفکر به یې کاوه چې په دا دومره لوی ځنگله کې دوی ولې دومره بې برخې ، خواراوذلیله دي. ترڅوبه دنورو لاسپوڅي وي اودهغوی په پاتې شونو به دخیتو دوزخونه ډکوي.

دورځونه یوه ورځ وه کیدرلادهمدې انجرې سرلټاوه چې دځنگل بادشاه ټپي په غارورننوت. کیدرچې زمري په سرووینوکې لیت پیت ولید . واراوپاریې خطا اواریان دریان شو اولکه دشوې پانه په ریریدیدوشو. گمان یې کاوه چې گوندې پاچایې دسیاسي فکر نه خبرشوی وي په درنگ شیبه کې بیرته لېرسانتې سااوصورت شواو دځان سره یې ویل چې ماخوتراوسه خپل فکر له ځانه سره ساتلی اوهیچاته مې دپاچاپه خلاف سیاسي شعورنه دی ورکړی .

خاموشي لوی کمال دی په همدې لنډو شیبوکې زمري دگیدرخواته رانږدې شوترڅنگ یې پریوت اوگیدرته یې وویل (غره کې مې په بنکارپسې ځغاستل چې له گړنگه راپریوتم . خرمن مې څوځایه شکیدلې اوگمان کوم چې هډوکي مې هم مات وې ایله په شواخون مې ځان تردې غاره راورساوه .مرم نه پاتې کیږم ته زرلارپه اوبچی مې راخبرکړه

چې وروستی دیدن او خبرې ورسره وکړم. گیدرکې ابله ساوچلیده اوشکرې وویست چې زمري یې له سیاسی فکره خبرنه وفکرې وکړ ویل یې همدادې وخت دی یوه شیبه هم ضایع نه کړې گوره بیابه لاسونه مروړې اووخت به تیر وي، ښه طلايې چانس دی .

له خوشی گ یې دوه، دوه اچول ټول ملک راته میدان دی. سروخت دی په تللیو اوبوپسې بیل اخستل بې گټې کاردی. ښه فکر پکار دی چې سبا ارمان ونه کړم. پاچاوهسې هم فیصله دی .
له دغه لنډکي فکرنه وروسته یې بیا غارته وکتل پاچایې هوشه اوویده شوی و .

گیدردغار خو له ورو، ورو په لوتو، گټو پټه کړه اوپه پوره دقت او فکر روان شو، چې څه بایدوکړې دخوښی یوداچینگی یې وکړ خدایزده څه یې کرل اوریبیل په زړه یې تیریدل ، چې بې زړه خلك هیڅ وخت نه بریالي کیږي. دځوانی ژوندبایدغنیمت وگڼل شي اوتنبلي خودټولو بدبختیو مورده کله به یې ویل خپل راز له ځانه سره وساته بیایې ویل دگور شپه خوہسې نه هم په کور کیږي نه اود خپل فکر آس یې دلیوانو په خوازين کړ .

دلیوانومشر ته په ډیرې عاجزی اوکمینی لاس په نامه ودرید. زمورد خوارانو بیوزلانو اوبې کسو مشره زمور غمخواراو دسترگو توره اوبیایې خوله نوره هم پسته کړه ((له تاقربان شم)) زموردسرتاجه ، موردي بې له تانه شو . مور خوتل ستاسونمک خورلی ، تاسې زمور درزق وسیله یاستی که ستاسې پاتې شونې نه وای زمور دتومنې تگر به وختي ټول شوی وای اوریدلي به مووي چې دتمه کوونکي په غاړه مرییتوب رسی پرته وي . مور خوتل ستاسې غلامي دسر په سترگوملې . مور ته مومورویلي ((دلیوانوتل احترام کوئ هغوی ډیرزړه سواندي اومورېي تل احسانمند یو. زه دموروینا اوستاسې ښه نه شم هیرولای .

وايي دخولې اوزره ویناچې یوه شي نویارانه ترې جورېږي اوزره چې مین شي ښایست نه غواړي .

مجبوره یونن ځکه پاچاصیب ستاسې خواته راغلم . غواړم چې پس له دې خپل فکرونه سره یوځای کړو اوداسې یوه لارپیدا کړوچې دنورودغلامی نه خلاص شو بیامور پوهیږو اودځنگله پاچاهي .

لیوه دگیدردې نااشنا خبروته غور ، غور اولاس ترزني ناست ود((پاچاصیب)) په ټکې سره یې ټکان وخوړ خوله یې جوړه کړه چې گیدرته څه ووايخو گیدرخوله نوره هم چینگه کړه .

گیدر :ته به وایې چې ځنگه په وړه خوله دومره غټې خبرې کوي زمور دردمن اومیرنیه ! اصلي اومهمې خبرې نه راځم .

څوورځې کیږي چې دځنگله مستبد، بودااوځان غوښتونکی پاچامر شوی ، مادمشرانو نه اوریدلي دي چې خپل سر په خپله نه خریل کیږي . په اتفاق اویووالي هرناشونی کارشونی کیږي،

لوړه‌مټ غرونه سوري کوي او ديوه لاس نه ټک نه خيژي زه وایم دغه منصب تاسي سره ښايي اواصلي وارث هم تاسي ياست ځکه چې په مور غوندي خپلو کشرانو ډيرترحم کوي مور خوستاسي سره يو، پاتې شول دانورواړه دوی هم څه نه شي ويلای مور چې ستاسې په خدمت نه شرمېږو نور به ولې بغاوت کوي اوکه چا وکړ بيانو پيريانوته غزنی څه دی داسې به يې وړک کړو چې څوک يې په بوی هم پوه نه شي .

تاسې خوبه اوريدلي وي چې وايې دډيروامساديوه پنډکېږي، خبره ديووالي ده غږوکړه مور ټول ترناقربان يو .
ليوه هم فکرواخيست، لومړی يې پرزړه شول چې دخپلې پرستني سره پښې غځول په کاردي. دفيلانو سره ټانټې ژول سخت کاردی . خوداسې ښکاري چې دپاچانوم ترې هرڅه هيرکړل .

ليوه ، دگيدرمشورې خوپه رښتيا راته دزړه سوي ښکاري ښه فکريې وکړ کړې خولې خوپه سوک سميرې ، دانورټول خو پريږده ، پړانگ خانه خراب سره به څه کوو. هغه خو مور يوه شيبه هم نه مني .

بيا به دگيدر په ياری شکمن شوويل به يې دايلني مارپټ چيچل کوي هسې نه چې دگيدرمينه دخره لته نه شي بيايې وويل دغور ورخبره خوده ښه موقع ده نور لکه چی مور دغلامی نه خلاص شو دبخت پچه موختلې ، رښتيا که داټول لږه کي په مور پسې ودريري پاتې يو پړانگ شودهغه به هم څه چاره ، ماره وکړو. هر کار په ميرونوکيري دگيدرخوارکي به څه نيت بدوي ، توکل نر دی اونديښنه ښځه هرڅه چې راپيښ شول له پيښې خوبيا تښته نه وي .

بيا ليوه په ډيردرناوي گيدرته له دغې همدردی او غمخواری له وجې کورودانی ووايه .

گيدر: (هم سروشوراوه) نه نه صيب داڅه مانه نه لري که مور له واقعيت نه سترگې پټې نه کړو ستاسو په مور ډير حقونه شته چې هغه په داسې وړو ، وړو مندو ترپو باندې نه پوره کيږي،

داخو زموږ خپل دگټې کاردی ټول په يوه کشتی کې سپاره يو،

صيب باور وکړی چې تيره شپه مې په خوب کې عجيبه شيان ليدل، اوله دې سره چوپ شوه اوددې سره دليوه سودانوره پسې زياته شوه .

ليوه : تاسې ونه ويل چې څنگه خوب موليدلی ؟

گيدر : يوعجيبه اوډيرناشنا؟

په دې وخت کې يوه ډ له ليوان نورهم وارخطاراغلل اود مشرسره وپسيده دگيدر په کونه بيا ټنگارشو ،

وايي چې دغله ځای په غره کې نه کيږي ، واراوپاريې خطاشو، سم له واره يې بيا په زړه کې تيرشول لکه چې لارې په کې دکم عقلو ياري دخره سوارلي وي . يوځل يې گڼلي وه چې دميره يوه ميرانه تښته ده بيا يې ويل چې دغيرتي

مرگ تل دې غیرتو دلاسه وي ، اوس خوکیوتی یې ژرې خپل سااوصورت سم کړ ځان یې په دې ډاډه کړ چې له غلامی آزادیدل اوقدرت ته رسیدل خوډیره سربندنه غواړي ، دشوقدرشپه په شوگیرلیدای شي ، په دې لاره کې خوهره څه راځي اوس خو په سین راگډشوی یم اوسرمې په لاس کې نیولی .

مشرته یې ځان بیادیوډیرنږدې خواخوړي په شان نږدې کړاو پوښتنه یې وکړه .

گیدر : خیرت خودی څنگه بې چورته شوې جناب ؟

لیوه : خیریت خونه دی .

ترخوچې یې له یوه ساړه اوسیلی وروسته خبره پیلو له گیدر بیاپه ځان وخوړه .

لکه چې خبره په تا کې وي یاپیره استازه !

لیوه : (اوسیلی وکړ) هغه څوک زمور دوست دی چې مور ته سمه لاره ښایي له تاڅه پرده ته خوزمور دوست یې دوی راته یو نوی اوخواشینونکی خبر را کړ .

گیدر : هغه څنگه جنابه ؟

لیوه : زمور یوډیرزور اوغانبور سرلښکری ملگری چاوژلی دی .

گیدر دمکریوڅویش اووای وکړه تندی یې تریونیولی واوپه زړه کې یې له خوښی گورې ماتولې ویل یې ماموته بیادې موته اوس خو له ټولو ښه شوه تنورښه گرم دی څومره تیل چې پرې شیندې همدایې وخت دی . تل مومور خواران دارلې یو واروکړئ دمرونو کسات به اخلم دزرگرسل اوداښنگریوزه به موهم خوښ شم .

گیدر : جناب ! زه خوهمدغه غم ژاړم چې ولې دومره تیري په مور خوارانوکیري .

ټول لیوان یې ښه ځان ته ځیر کړل .

ددې په ځای چې دغه ظالمان په مور لورونه وکړي دکور ډوډی اهل اوعیال غمخواري مووکړي وهی ، ټکوي اوآن وژني مو .

لیوه : (بیالیوه نوروته مخ کړ) څه وکړو؟

ټول چوپ ناست وو . له لږې چوپتیاوروسته .

یوه کړه : څکه چې تاسې وایاست ، غوښتل یې چې نورڅه هم ووايي خو گډپرته یې پام شواودنورڅه ویلویې ډډه وکړه

په ځینو گیدرښه نه لکېده پوهیدل چې هډه اوگني ، دگیدراو لیوه دوستی ناشونې ده .

اوگیدر بیاتول ترسترگولاندې څارل .

یوه بیا کیدرته مخ کړ :

ستاسې څه نظر دی څه کول په کار دي؟

گیدر چې یوه څه نقشې داوبو پرمخ جوړولې اوورانولې اوس ددوی په بې عقلۍ یې ښه باور پوخ شو چې نقشې یې داوبو پرمخ نه بلکې دکاغذ پرمخ دي اوژر به عملي هم شي .

گیدر : له مور خوتاسې په دې کارونو ښه پوهیږئ خونن یوه مشوره زه درکول غورم ښه دی چې دانورهم ناست دي مور خواران به ترکومه ذلیل یوڅه غورې به کوم مور خوهیڅ نه شو کولای مگر تاسې ، یوقوت یاستی لمر په دوه گوتو نه پتیري .

که څوک مومني اوکه نه هغه بیله خبره ده اوس خومور هم درسره ولاړیو ترڅوبه تورته سپین اوسپین ته... اخرترکومه زغم اوصبر باور وکړئ (په یوڅه ژړا) نورمودصبر کاسې ډکې شوي هره ورځ په ویراوغم شپه کوو .

په کومو چې مولاس بردی خوتول له مورې ویریري او له کومو سره چې موزور نه رسیږي نوڅه کولای شو . گیدر له ځان سره ویل ترڅوچې رښتیاراځي درواغو به کلي وران کړي وي اوغږېې کړ دقوم سپکه خولوڅې غوښتې وه چې سړي په اوبوکې وچ شو، تاسې لوی قوم یاست یوهمت په کار دی هیڅوک به مخه ونه نیولی شي ؟ په حرکت کې برکت شته گل بې لمره نه غوړیږي اونیکمرغي بې له مینې منځته نه راځي اوس داوخت راغلی چې ټول باید یولاس اویو موتی شو .

ټولومشرلیوه ته کتل چې څه وایي !؟

گیدر : بیاتوکل کړ : زه خو کمزوري نه یادوم هغه خووړي چرگان دي هروخت چې دانې وشیندوراټولېږي له هغوژارم چې په رډو ورته گورو اوهیڅ کولای نه شو .

مشرلیوه ته دگیدر نظریوډیر خوند ورکړی واوهرټکي ته ځیرلاس ترژني ناست و .

گیدر ددې له پاره چې ټولو ته ځان ډیرنږدې اودوست وښيي کړه یې : زمازړه تاسې ته راته ځکه پښودلته راوستم .

یوه بل لیوه : خبرې ډیري سړي یودکارپایله په څه وي ؟

مشرلیوه غوښتل چې په دې مسایلوکې له گیدرسره مشورې وکړي اولارې چارې ورته وښيي نو ټولوته یې وویل بیا گورواوس ځئ .

گیدرهم چې دلیوانو دې عقلۍ پوره جاج اخیستی و دبیا لیدو په هیله یې ځان له لیوه څخه فارغه کړ ځکه چې کارونه ډیراووخت لږو .

دويمه برخه

بياگيدر له ويري شل زړوج يوکړل او په منډه منډه ، دپرانگ په لوري روان شو .

داچې ليوان يې دخپل مکر په جال کې راوستي ووډير خوښ ښکاریده او له ځان سره يې ويل ستاسې څه اوڅه وکړم . تل موږ ستاسې تورمخو نه په عذاب يونن به موزه خوښ شم بيا به يې دخپل سرسره لوبې کول راپه يادشول لږ به ټکنی شو .

اوپه زړه به يې تيرکړل :

په جهان د ننگيالو دي دا دوه کاره

يا به وځوري ککړی يا به کامران شي

بيا به پوره ډاډمن شو ، دليوانو بې عدالتيو ظلمونو اوتيريويې

په زړه اوربل کړی و زړه يې تياکې و . په پوره کچه يې ترې زړه تور شوی و، چې دسپينيدونه و اودالمبې ترهغی نه سپریدې چې دوی يې تباه اوپه مرگ جاروکړي نه وو، ښايي په ځنگله کې پردوی نور ډيرغښتلي اوقوی ځناورهم وومگر هرسړی خپل تربورلري اود دوی تربوران ليوان وو، څومره رخه يې چې له ليوانو راتله له بل چانه راتله .

په همدغه گوږه ، گوږه يې خو له خوږیده راخوږیده چې دپرانگ خواته ورورسيده .

دپرانگ په لیدو سره يې کلک ټکان وځوپه تيره بياچې لا پرانگ غوږونه دده په خواشک کړل له هيښته يې پرلينگواوبو لارې وکړې ، بله لارنه وه څه يې کړی وای دخپل ارمان دپلي کيدو اوازادی له پاره يې سرپه لاس کې نيولی واوځپل زړه يې ډير غټ کړی و او هر وخت به يې ويل که رنگ دې دگيدردی زړه دزمري کړه اوهمدالامل وچې تراوسه په بره روان و .

او له هغې ورځې راپدې خواځان ورته پوره کره ښکاریده چې ښځې زمري ته يې دهغی خپل تصوير داوبو په چينه کې وروښوده او ورته ويل يې چې زمري له تاپټ له دې لاندې زمري سره مينه کوي او هغې دهمدې خبرې په اوريدوسم ځان دبلې زمري پسې اوبه ته وغورځاوه ، بيايې چغې وهلې اوده ورته له پورته رږد کتل خندل اوويل يې ((وه گنجی خراپې ديو گوزاره ژلاړي)) .

په دغه شيبه کې يې يوځدای (ج) له زړه خبروخوپه ښکاره ډير زړور پرانگ ته ورنږدی شو .

پرانگ هم دخپل شهزاده اواصل خوی له مخې ورته بېرته شو اوجرات يې ورکړچې څه غواړي .

گيدر پرانگ ته نږدې کښينااست له يوه داړچينگي سره سم يې دمکرپه سلگيو اوستينولاس پورې کړ .

پرانگ چې ډير زړه سوانده اومهربانه و، ددې سره سره چې دگيدپرانو دمکرونو اوتيرايستنو هغه کيسه ورته ياده وه چې يوه ورځ دځنگله ټول اوسيدونکي مخ کې وواو يونائشنا اوبې رقمه شي ورپسې ځغاسته اوحتی زمري اوپرانگ هم له دې ويرې چې دابه ډير قوي شى وي په رښتيا چې له تش ټوپک دوه کسان ويريرې نورله دي ويريدل اوداله هغوى خو له خپلې ويرې ورپسې وکله چې اوبه مخې ته راغلې ټول پوريوتل ، گيدپر مکارچې په اوبو ورگډشوه دڅرمنې رنگ يې اوبو يوور نوچې نوروبيرته وليدل چې گوري گيدپردى يواځې يې غوښتل چې دخپلې څرمنې په رنگولو پرنوروپاچاهى وکړي هماغه وچې ټول ورپسې راوگرځيدل او..... خوبياهم د پرانگ په زړه کې تير شول ،

داچې دې دومره زړه کړى اوترما راغلى هرڅه کار اوپيښه چې وې په پوره ملا تر اولورونه به يې کوم تير په هير .

په دې وخت کې گيدپر بياپه ستينولاس پورې کړ .

دپرانگ سوداوارپه وارډيريده اوسوچونوپه سراخستى وچې داڅه وايي .

گيدپر يوڅه پوزه کش کړه اوبيايې په نيولي آواز چې ورو،روبيا صافيده پيل وکړ .

گيدپر : زمونږ دستراجه خداى مودې بې له تانه کړي او تل زمونږ دسرسيورى اوسې ، مورته دمور اوپلاره مهربانه پاچا !

دپاچادتوري په اوريدودپرانگ غورونه بيا شك شول اوبيايې انديښنه شوه چې دابلامرې څه وايي زه ليونى يم اوکه په دې څه شوي دي .

بيايې کړه : چل څه دى ؟

تانه خيرات شم ټول ځنگل خبردى . گيدپرله خپلو ټولو مکرونو نه کار اخيسته ددې له پاره چې موضوع مهمه اودپرانگ احساسات راوپاروي غوڅه خبره يې نه کوله .

دپرانگ زړه بيا تنگ شو .

پرانگ : وايم ځنگل په څه خبردى .

گيدپر : تاته لوگى لوگى شم .

پرانگ : په همدې خبرې (لږپه قهر)

گيدپرچې پوه شوچې پرانگ اوس ښه په احساساتو کې راغلى اوهم ورسره جوخت گيدپر يوڅه ويرې هم واخيست دپرانگ ټول ويښتان زيړه شول بریتان يې هم شك شول اودسترگو کاسې يې سرې سرې شوې .

گيدپر چې هرڅه په پوره ځيرسره څارل واراوپارېې لږ څه خطا شو خوژرېې وويل ماخوب ليدلى ؟

((تعبیر یې کړی ما په ظالمانوبه چپه شي

چپه کاکل مې خوب کې دجانان لیدلی دی))

له دې سره پړانگ لږ څه غلی او په فکر کې کیوت چې داڅه وایي دخوب یې زما سره څه اړه ؟

گیدر ییا په ژړاشو

په دې وخت کې دپړانگ زړه ډیر نرم شوی و او فکر اخیستی و چې گیدر خو هسې نه دی راغلی حتمې یې خوب په ما پوري څه اړه لري .

او په دې کې هیڅ شک نه و پړانگ چې دگیدر سلگۍ ولیدلې دهغه سترگې هم له پریشانی سرې شوي وې ،

دگیدر په سربې لاس راتیر کړ او بیا یې ورته وویل : په ژړا اوسلگيو هیڅ نه کیږي ته خوروغ جوړیې نه چاوهلی یې اونه بل څه یو خوب دی لیدلی دومره ژاړې زه هره شپه اوروخ خوبونه وینم مگر نه ژاړم اونه خاندنم اوکه نه بل څه دپلو لاندې مولى وي نوبیاخوزما خبرول په کار دي . ځکه دپاچادغر په اوریدو پړانگ حیران و .

گیدر پوښو چې پړانگ پرې اوس نې شیدې راپریښی دي اودهرڅه منلوته یې تیار دی او په اسانه یې په خپلو لومو کې ښکیلولی شي نو کړه یې :

زموږ دځنگله اوزړونو سرداره ! سل دې ومري خوسردي نه مري ما خوب لیدلی چې دځنگله پاچامر شوی وي پوره گډوډي او پوره خپل سري وي تورزن او په کې معلوم نه وي دلته پړانگ بیا بېراوگیدر ته غوږ شو چې داحرامی څه وایي .

گیدر : ته دې ژوندی وې ژاړم په دې چې وینم له تا سو پرته دا نور تورمخي داسپین سترگي ، بی شرمان ، کاسه لیڅي ، سپي ، لیوان او مور ته پریتې تاووي دومره خولابې کسه نه یو .

دلته گیدر لږ غلی شونښایي غوښتل یې چې پړانگ څه ووايي او یایې دخوب دشاربني له پاره لیوالتیا زیاته کړي او پتیلی یې وچې همدادې وخت دنکه شفتلوکې واښه کړي ،

پړانگ : هسې څه خواره بې عقله داخوي خوب ونو بیاولې دومره پریشانه یې څه په وینښه خودې نه دی لیدلی چې ژاړې؟

گیدر : (بیا دمکر نه شونډې ډډې کړې او په ژړغوني غږ یې کړه) زما په خوله نه راځي چې یې ځنگه تاته ووايم

پړانگ ډیر دقیق دگیدر خبروته غوږ و دگیدر دې وروستی خبرې بیا پړانگ دسوداواندینښو په سیند لاهو کړ .

پرانگ : څه دې په خولې نه راځي زړور وايه په کورمې راننوتې يې ويريره مه سپينې سپينې وايه که زما دزيان اومرگ وي هم ؟

گيدر : نه قربان وايي دوست به دې وژروې اودبمن به دې وخنډه وي نه ويريرم زه ځان ستاسې خواخوږي بولم تل موستاسې دسيوري لاندې ژوند کړي تاسې دخپل ځان بولم ځکه درته راغلم گنې ماڅه په مارپنبه ايښې وه ، چيرته عزيزخان چيرته ملنگ عبدالرحمان .

پرانگ : (دپرانگ چې سودابنده وه خبره يې ورغبرگه کړه) همداسې مې دروبو له ، مور خوهره شيبه په نيشو اوتماشو کې يو يواځې دځيتو په ډکولو اوتشولوبښه پوهيږو نورهرڅه رانه هيردي ستاسې غونډې خواخوږو دوستانوته ډيره اړتيا لرو چې کله کله موله يوڅه خبر کړي .

اوس نوراته حال وايه درسره ژمنه کوم چې هرڅه به ستاپه خونبه اومشوره کوم .

رښتيا چې دخوښۍ شيبې لندې وي . گيدر چې داهرڅه دهمدې خبرې داوړيدوپه هيله کول اوس نوپوره دخپلو کړونو په پلي کولو کې ځان ورته بريالی اوهوساښکاريد

گيدر : زمور دزړونو سرداره : ماچې کوم خوب تاسې ته ووايه دهغه تعبير رښتيا شى .

پرانگ : (بياببرشو) اوهغه څنگه ؟

گيدر : صيب څوورځې کيږي چې ځنگل بې پاچادى زمري له کوم پانه راغورځيدلى اومر شوى .

پرانگ : داڅه وايې ؟

گيدر : صيب تاسې راباندې په قهر نه شى هغه خپل کبر وخورډکبرجام نسکوروي په تيرجشن که تاسې ته به يادوي هغه کارغه ته دشاهۍ تاج ورکړ چې ورپه سرې کړي په داسې حال کې چې داحق ستاسې وهماغه ستاسې صبر وواهه اوهلاک شو، نه يواځې تاسې بلکې مور ټولو ته يې ډيربدنسبت کړى و هماغه زما خوب کټ مټ رښتيا شوى تاسې چې اصلي وارثان ياست خبرنه ياست مگر ماته دژړا اوتاسې ته ښايي دخندا خبره داده چې ليوان غواړي پاچاهي اعلان کړي .

پرانگ : (اوچته ودريد) داسې به نه وي ؟

گيدر : که زما په خبرو موباوړ کيږي همداسې ده ، ژربه يې واورئ .

پرانگ له ډيره قهره توراوشين شواولکه چرسې سم له واره يې دسترگوکاسې له وينو ډکې شوې .

گیدر دپرانگ حالت ته کتل بیا ورخطا شوچې اوس سرخوړلی نه شي ژرې لارې تیرې کړې اوپرانگ يې مخاطب کړ :

جناب سردارصیب :

تاسې وارخطا کيږئ مه دادهغوی جهالت دی امانت ځمکه هم نه خیانتوي داخوستاسې خپل حق دی مااوریدلي دمیري چې اجل راشي وزرې وکړي ، بیا اخترخوپت میره نه دی حتمي دبازله ځالي بازپاخیري ، دوی په ځان خندلي دي اوخدايزده څه يې خوړلي چې نه يې هضمیږي هرڅه په یوه فکر اوتدبیر کيږي بل هغوی څوک مني په ټول ځنگل کې له مور بل څوک خواراودلیل نه شته تاسیر دې زموږ له سره کم نه شی که موږ مړه هم کړي خو مشري به يې ونه منو، او نه به له مور ښه ورځ وگوري بیا ستاسې دعاپه کارده که نورهیڅ نه وي غلچکي کوزارونه ها، ها، ودې، دې خوبیا موږ ته پریږده کارغه وې دزانی منزل کاوه خپل يې هیرکړ ددوی پوره راغلي ده .

پرانگ دگېدرخبرولرلر سوړکړاوله ځان سره يې فکر وکړ چې په دادومره لوی ځنگل کې بل یوداسې میره پیدانه شو چې اوس لیوان راپاخیري اودواگواوسرداری شوق کوي په رښتیا چې وزرې يې کړي اودیرژربه ترې سرونه غوڅ کړم چې بیادچاسره څه چې په زړه کې هم داسې خوبونه ونه گرځي دومره لویه سپک نظري (!؟)

گیدر چې په دي پوشو چې اوس په پرانگ لکه یوماشوم لوبې کولی شي نو ورته ویې ويل :

((ستاسې له پاره دادومره دسوداخبره نه وه موږ ته د اندیښنې وږده ځکه موتاسې خبرکړئ اوس نولکه غوږ ته لاس وړل دي هیڅ اندیښنه مه کوئ اوس یوفکر په کاردی اوپوخ تدبیرداسې وگنئ چې هیڅ نه شته زه به ستاسې له خوا ټول دځنگل اوسیدونکي راټول کړم او تاسې به دواگوپرتخت کښینوي ، اوددوی خوبوهم پریښودل نه دې په کار چې بل ته اوبه ورکړي بیالږ چپ شوچې پرانگ څه وايي . ماخوهرڅه اوس درې وړې کول خوستامشورې راته په تول پوره ښکاري ، هرڅه به په خپله اوپه یوه فکرسم شي، داچې تاپرځان دومره تکلیفونه تیرکړی اوزه بی خبره دي له دومره لوی پینې خبرکړم اوس نو ستاویل اومامل .

دوه مخی گیدرچې پوره ویره ورسره وه پرانگ ته يې ويل ((تاسې هیڅ تشویش مه کوئ تاسې اوس آرام وکړئ زه ځم حالات څارم.

دریمه برخه

گیدرپیا په مکړدلیوانو خواته ورغی گوري چې دځنگله ټول لیوان راټول شوې کله چې دی ورنږدې شواودمشرلیوه سترگې پرې ولگیدې :

سترگې مې ستا په لور څلور شوې

څلوراته شوي اته شپاړس شوې مینه!

له ځایه اوچت راولاړ شواو دگیدر مخې ته راروان شو گیدر چې دلیوه قدرداني ولیده خپل قدمونه یې لوی کړل اوځان یې لیوه ته ورساوه .

لیوه : ډیروخت دې تیرکه ټول لیوان راغلي ټول خبرشوي اوستاسې دراتلولارې موڅارلې (زړه) مې وچې یودرولیرم بیامې ویل هسې نه چې څوک خبرنه شي اوپلان شنډنه شي ځکه دویم ډیرکم عقلان دي اویونیم که ستاسې غوندې هوبنیار اووطن پرست وي .

گیدر بیامن من غوښې واخیستې اوویل یې اوس نوکه خیروي میله تودیرې په غوروکې به مې شپي وي دچاخبره له خوښیو په جاموکې نه ځایده .

گیدر : جنابه بخښنه غواړم اورچې ولگیرې دوچوله غمه په کې لاندې ام سوځي دسرونو لوبې دي دټال کیدوسبب داوماتراوسه په همدې فکر کاوه چې څه باید وکړو ، وخت ډیرحساس دی مور باید یوه شیبه هم عبث نه کړو اوس هغه وخت رارسیدلی چې پلرونو، نیکونواوحتی مورورته ، شیبې شمیرلې خوافسوس په هغو ملگرو چې په دغو ټاکونکیو شیبولاوس هم خبرنه دي .

لیوه : نه نه غم مه کوه ماتول لیوان خبرکړي ډاډه اوسئ واره زاړه ټول راغلي ځکه دادویوکس کارنه دی ډزې په کراره نه کیږي بیادشمني کول انقلاب راوستل څه اسانه خبره نه ده .

ددې خبرې سره گیدر بیامن من غوښې واخیستې اوپه زړه کې یې پټ شکر ویست چې ټول دمخې راغلي ، نن به یې دسرونو مناری گورم که خیروي .

گیدر : ټول کارونه به آسانه شي زه پوره ډاډمن یم چې زموږ په یووالي به ټول ظالمان وړک شي .

لیوه : منم چې زموږ قوت به ظالمان چپه کړي خودانور خواران چې تل زموږ له خواداړل شوي اوخوړل شوي دوی به ځنگه په ځان راټول کړو هغوی خوله مور (ځناورو) نه ویریري .

گیدر : نه نه مامخکې وویل چې هیڅ تشویش نه شته یواځې لویه ستونزه دظالمانو نسکورول دي پاتې شول دانوردوی ، ته به اعلان وکړو چې نه یواځې زموږ له خوړلو او دارلو په امان شول بلکې دکور ، ډوډۍ او.... غم یې هم موږ خورو گوره چې بیا ټول زموږ تابع اوملاترې کيږي اوکه نه ، نوې نوې پروچې اونوې خبرې به هرڅه نوي کړي ،

ورته به ووايو چې نورنوهرخوک پوهيږي اوخپل کاريې زموږ په پاچايۍ کې په چابنديزنه شته هرڅه چې کوي خود اختيار ه دي، هرڅوک به يې خپله گټي اوخپله څټي هيڅوک دبل چادکاراو خولو تويولو نه شي اخیستلنکور، ډوډۍ او..... دابه زموږ لومړنی شعاروي

اودابه هم روته اعلان کړو چې څوک له هيچانه شي ويريدلای. په تيره چې لاپه سترگونه ليدلی کيږي اونه پرې لاس وهل کيږي داټولې زړې اوېې مفهومه خبرې به ختمې کړو .

ټول بايد چې زموږ اطاعت وکړي اوکه ويریږي هم بايد زموږ نه ووریري ځکه چې هرڅه کولای شو. ټول قوت مو په لاس کې اودځنگل ټول وسايل مويه اختيارکې دي .

جناب مشرصیب دهرڅه زیربناء اقتصاددی څوک به بيانروي چې زموږ خلاف آن په خپل زړه کې خلاف خبره تيره کړي،

ددببو خاوندان به یومخ ختم شي، خان، خانۍ، اوځان خانۍ به ام یومخ په اوبو لارو (لاهو) کړو، هيڅوک بيا دومره نرنه وينم چې موږ ته بریتې تاوې کړي .

هوتاسې بيخي بي غمه شئ زه به تاسو ته ټول نظام برابر کړم فقط چې ستاسې اجازه وي سرکوزی (خوگ) به زموږ ددولت لپاره يوه لويه اومفصله کړنلاره اواساس نامه جوړه کړي اوهم دارنگه به دمخالفينو ډټکونې اوله منځه وړنې لپاره يوه ښه اومنظمه وحشتناکه اردوهم جوړه کړو چې په تشکيل کې به يې په خپله لیوان ، سپي اودځنگل نورمخلص داره ماران اوغابور تنظيم کړو .

ليوه دې ټولو خيال پلووته سربسوراوه اومسکی ، مسکی کیده دگیدر ويناچې تمامه شوه ، ليوه بيا وخنډل اوويې ويل (ډير هونسياريې اوياخو خبروې ، دغه ټولې خبرې چې تاويلې مافکر

کاوه چې مادرته ټکي په ټکي ويلي وي په دې ځای کې ليوه ته مخکنۍ خبره ورياده شوه چې سودايې په کې بنده وه خپلې خبرې يې غوڅې کړې اوله گیدر نه يې پوښتنه وکړه، رښتيا تاويل ما خوب ليدلی زما سوداوه ښه شوه چې راياده شوه لمړی راته خوب بيان کړه بيا به گورو .

هغه چې وايي درواغجن حافظه نه لري له گیدر نه هم دخوب ليدل هيروخوددې له پاره چې په دې حساس وخت کې دليوه شك پيدانه شي ژرېې کړه هودرته وایم ښه شوه چې تارايدکړ که رښتيا درته ووايم اصلاً زه همدې خوب دومره زړورکړم !

خوب وينم چې دځنگل سرداران ټول په درانه خوب بیده وېي سخت ژمی وي په آسمان کې تورې تورې وریځې اوږي رااوږي اوټول وطن په واورو تک سپین وي اوزه سخت تېری يم اوبه مې لټولې خوااوشاټولې واورې وې اوزه ورو ورو دچینې غاږې ته روان وم چې هلته گرمې اوبه وځکم په دې وخت کې لیوه پرې غږ وکړنو بیا ؟

گیدر : بیاصیب گرمواوبوته ونه رسیدم اوهمداسې تېری راپورته شوم .

لیوه : ستادې انصاف روزي شي ماویل چې تابه څنگه خوب لیدلی وي؟

گیدر : نه صیب تاسې پونه شوئ دخوب ماناته گوره ستاسې چې هرڅه نظروي مگر زمالپاره دغه خوب یونوی زیری راکوي .

لیوه : دڅه شي زیری ؟

گیدر : دیویدلون اودداسې اوښتون چې زموږ اوستاسې په کې پوره گته ده بیا به داخپلې غټې غټې بریتې تاوو اوبې غمه به گرځو .

ددې خبرو سره لیوه بیا چورت واخیست ټول خوب ورته په رښتیا ډیر خوندورښکاریده خوچې دگیدرتېري راپاڅیدلوته به یې پام شو بیا به یې بریتان زورند اویوڅه شک به واخست ژر به یې په زړه تیرکړه : خیرکه هرڅه وي په گیدرپه وي .

لیوه : پروگرام څنگه دی ؟

گیدر : هرڅه تیارټول کارونه جوړ دي مگر زه تاسې سره یوه وروستی مشوره کول غواړم .

دواړه له نورولږ راجلاشول .

دلیوه په زړه چې دقدرت لمبې بلې وې تادي یې وه چې ژرځان دلیوه نه دپاچا په نوم ونوموي مگر دگیدرپه زړه چې دقهر اوکسات لمبې بلې وې بیابل شان وې .

گیدر : هرڅه خلاص دي داسې فکروکړئ چې تاسې سرله همدغه شیبې دځنگل عام اوتام واکدار یاست خوزماپه نظریو ډیرکوچنی اوناچیزه کارپاتې دی چې دهغه وروسته به زه درته دبریاوو مبارکي اودعاکوم

لیوه په سودا کې شو .

لیوه : راته وایه چې خلاص یې کړو ؟ !

گیدر : درټل شوي پاچایوکوچنی زوی پاتې دی .

ليوه : كه دې خوښه وي د پړانگانو نه به يې مخکې کړو.

گيدړ : نه صيب زه خوپه هرکارکې ډير فکر کوم ځکه ستاسې ناکامي زموږ ناکامي اونابودي ده اوس خوموږ نوک او اوری يوهرڅه بايد په دقت وشي .

ليوه : وخت نږدی ستاسې څه خيال دی ؟

گيدړ : مشوره زما داسې خوښگه ده داخو هسې هم هيڅ نه شي کولای يعنې زموږ دخوځښت مخه نه شي نيولای ، زه وایم له وژلو به يې تير شو ژوندی به يې په مړوحساب کړو

ليوه : او هغه څنگه ؟

گيدړ : عزت به ترې واخلو اوسپک به يې کړو، فقط تاسې مې خبر کړئ نور بې غمه شه .

نور وخت نه ضايع کوواوس داوخت رارسيدلی چې تاسې ټول ليوان په يوه ځای کې راټول کړئ زه ځم چې گيدړانوته وظيفه ورکړم چې دځنگل ټول اوسيدونکي ستاسې په حضور کې راټول اوملا ترمواعلان کړي.

څلورمه برخه

څومره په ما گران دي د اشنا لیده

لاړمه اوس راغلمه اوس بیا ځمه

گیدر : په نیولي نیولي ساپرانگ ته ځان ورساوه پړانگ چې دگیدردراتلو په لارکې سترگې ښخې وې دگیدرپه لیدويې غاړه تازه کړه .

پړانگ : څنگه سانیولی اوتروور ښکارې ؟

گیدر : سردارجنگل تاته لوگی شم ترورپه دې یم چې دلیوانو بې حیایي مې ژړوي . .

پړانگ : تاوڅارل څه غواړي !

گیدر : پلاربه مې هم تروریرې څومره ژر چې کیږي پړانگان خبرکړه هغوی ټول راټول شوي اوساعت گړۍ دځنگل له ټولو اوسیدونکیونه دپاچاهۍ ملاتړ اوبیعت غواړي ، هلئ څومره ژر چې کیدلای شي زمورله وسې خو همدومره منډې کیدلای شي چې کووېپې جنگ اودلیوانو ماتول نوستاسې کاردی ای کاش چې څه زموردلایسه پوره وای بیابانه تاسې لیدل وای خوافسوس تشه لاسه ته مې دښمن یې زور موپړې برنه دی اوستاسې خویوولیدلی اومات غاښ هم ورته کافي دی .

دپړانگ په زړه نورې هم داورلمبې بلې شوې .

پړانگ : ستاسې بلاهم ترې خلاصه ده غم یې مه کوه ډیر ژر به خبرشې چې ځنگل له لیوانو اوداړه مارانونه پاک شو .

مسته دې تازه گرځي غم یې دلا لي په سر

گیدر د لیوانو په دغوکړو باندې په ښکاره ځان ډیر

خواشینۍ اوخپه ښوده خوپه زړه کې پرې لوی اخترو او ویل یې

توره دې لا لا وهي مړۍ دې عبدالله وهي

که خیر وي هرڅه به تیارپه تیاره راپاتې وي واه واه یولاس او دوه مخونه .

پړانگ : ستاسې دغه همکاري اوخواوړي به هیڅ کله هم هیره نه کړوبلکې دنیکه مرغه زمور په دربارکې تاسې دتل لپاره ځای پیدا کړ .

گیدر : مننه داستاسې پیرزوینه ده گنې مور اوښورواډیر واتن منخ کې دی خوبیا هم ستاسې په لطف هرڅه کیدوني دي ډاډه اوسې چې زموږ ټول قوم درسره ولاړ اودامو په ځان گنلې که اړتیا شوه خپله وینه به هم ستاسې له سره قربان کړو. او ښایې زما په قربانۍ به جوړې پوه شوی یاست ماخپل سر په لاس کې ونیوه اوستاسې دپوره معلوماتو په خاطر دهغوی تورمخوظالمانو پلو ورغلم ترڅودوروستي پراودټاکلوله پاره پوره اوسوچه معلومات راوړم چې ددې کارتصوړپه وینه څه چې په خوب کې هم مانه شو کولای .

پرانگ : مننه ، منوې اونن به زه هم ستاسې ددې میرانې په مقابل کې تاسې ته په خپل څنگ کې دتل له پاره ځای درکړم اوزموږ په سیوري کې موچې هرڅه غوښتل په ازاده ډول یې کولای شئ .

گیدر : کورمو ودان چې مور ذلیلا نو ته په خپل سیوري کې ځای راکوئ همداستاسې مشري، شفقت اوخواخوږي په ډاگه کوي که رښتیا ووایم ځنگل ستاسې په واکمنۍ ښه ښکارې چې له اصله او پلارنیکه موکړې ، پاتې شول دا نور لیونیان دوی په ځان خاندی اوپه خپل ژوندانه تنگ شوي اوداسې ښکاري چې پرته له مرگه به هیڅ بل شی په لاس رانه وړي . .

یواځې همدومره شیبې لاپاتې دي چې نورملگري خبراودلیوانو جرړې وویستل شي مور لاس په دعاوستاسې دبري په هیله یو.

پنځمه برخه:

دا کاروان په شا نه ځي

ځي د کهکشان په لور

ليوان ټول راتول شوي وواوزويې جوړ کړي وتل دې وي اونه دې وي چغې اودخوبسي اتڼونه يې کول اوويل يې مور به دظالم په سرو وينو سورانقلاب راولو ، مور نورنه ويرپرو دخولې کلپونه مو مات اوسکوت موختم کړي اومور ډاډه يوچې زمور انقلاب په شانه تلونکی ، شکست ناپزيردی مور سره داوولس زور دی اودغه زور ورسيلاب ته هيڅ څوک نه شي مخې ته راتلای ، مورپه خپله لوی طاقت يواوبل طاقت نه شو منلای .

مشرليوه چې دالويه اجتماع وليده ځان ترې ورك شواوراتول شوې قوم ته يې وويل :

ددغه لوی ځنگله ددردفرد وطن پرست په تيره بيا تا سو خوارانو نه چې تل مودارتجاع اودتيررژيم داستبداد دلاسه زيات زجرويستلی اوستم موليدلی دی او په بيلابيلو نومونوټکول شوی یاست ،

تاسې ته دزړه له کومې دسترانقلاب مبارکي وایم !

تاسې پوهيږئ اوبلکې وموليدل چې پخوادځنگل واک ديوظالم په لاس کې وهرڅه چې يې غوښتل هغه يې کول اونورتول دځنگل اوسيدنکي يې له پامه غورځولي ومگر نن تاسې ټول اولس ددې شاهد یاست چې مور ځان واکمن نه بولو بلکې تاسې ټول دخپل وجودغږي بولو داچې دغه دخوارانو زيارکښانو انقلاب دی مور پيلې ده چې دځينو کارونو او نومونوووپارهم ستاسو خوارانو اوغريبانو په نوم کړو. چې دهغې جملې نه به زه يو.دوه اوس تاسوته په گوته کړم او..... بيا .

لومړۍ ټاکنه : تاسو ته جوته ده چې په دغه لوی ځنگل کې له گيدره خوارمگرهوشياراوپوه بل څوک نشته مور دخپلې سالمې پالسي له مخې هغه ته په مجلس کې ځای ورکړاودمشاورپه توگه دتل لپاره زمورپه کابينه کې وټاکل شو،

دويمه بيلگه : تاسې به اوريدلي وي چې وايي چيرې چې کاروي هغه په چاري کاروي تاسې وگورئ زمور دځنگله غوايان څومره زحمت اوباسي داسې نه چې تاسې اويادانورزحمت کسان نه یاست بلکې دټولو په نسبت چې سخت اوډيرکارکوي هغه غوايان دي ، نوله همدې امله زه لا زمه گنم اوستاسو څخه هيله کوم چې زمور دغه ستراوويارمن انقلاب دهمدغه وياړلي خواراو زحمتکش په نوم يادکړئ .

ستاسو رژيم به دگران ځنگل دپرمختيااولوپرتيااوداولس دارامۍ په لارکې پراخه هلې ځلې پيل کړي اومثبت گامونه به هم اوچت کړي ، مور تشې وعدې نه کووبلکې په عمل کې به داجوته کړو چې دځنگل دآبادۍ له پاره کار

کوالېته زموږ زیاته پاملرنه به دځنگل دهغه شمیراولس اوسیموته وي چې زیات محروم ساتل شوي اوډیر زیات ستم یې لیدلی وي .

دځنگله له میړني اوقهرمان اولس څخه زماهیله داده چې دژړه له کومې دخپل دغه دولت ملاتړوکړی اوله موږ سره همکاري وکړی ، په هغو پروژوکې چې دستاسونوی دولت به یې دځنگل دسمسورتیاله پاره ترلاس لاندې نیسي ، جدي اوفعاله ونډه واخلي ، دانقلاب دمترقي هدفونو ترسره کیدوکې دزړه له کومې زیار وباسی اوپرې نږدی چې داوولس ماتې خوړونکې دښمنان دخپلې بې شرمانه توطیو سره دستاسو ترمینځ بی اتفاقی واچوي اوپه خپله ترې گټه واخلي ، باید وویل شي چې ستاسو دولت دځنگل دملي اقلیتونو له ټولو ولسونو سره دهغوی دطبقاتي موقف له مخې چال چلند کوي نه دنژاداوپوټکي !؟

زموږ دانقلاب دښمنان زموږ انقلابي دولت نه شي تحمل کولای له دې امله چې زموږ انقلابي دولت دکارگرانو ، اوزیارکښو پرگنو څرگندوی دی ، دخیتورو فیوډالانو دطبقاتي ستمگرانو اواستثمار گرانو دگټو اودهغوی چې هرڅه دمیم زما ټول یې زما په وزن گردانوي ضد وي .

اوبښایې دښمنان داتورهه ولگوي چې موږ ستاسې دعقیدوي او فکري لاروخلاف یونه موږ په ډاگه وایو چې هرسړی پیدادی خپل خپل کارلره کنه !؟

موږدهیچاوهیڅ کارمخالف نه یو ، هرڅوک چې هرڅه غواړي په آزاده او دیموکراتیکه فضاء کې یې کولای شي -

موږهیچاته غړوندی نه اچوو مطلقه آزاد اوخوداختیار یاست هر څه چې غواړئ پرته دهربندیزې سرتو رسولی شئ زموږ دولت هر ډول تنگ نظري غندي اوهیچاته به اجازه ورنه کړو چې دچاپه شخصیاتوکې لاس ووهي!؟

اوپه دې باید هم پوه شو چې دغه ستردوران جوړونکی انقلاب مفت او وړیا لاس ته نه دی راغلی .

اودملي ضد رژیمونواودتیرو ظالمانوپه خلاف چې دپیړیو پیړیو راپدې خوايې زموږ پرولس باندې بې رحمانه ظلم اوستم کړی دی خپلې پرله پسې اوبې امانه مبارزې پیل کړې اوبالاخره مو دغه فرعونې مانی رانسکوره کړه .

گرانو! ستاسو انقلابي دولت به په هیچاپورې اړه نه لري ستاسو دولت به میراثي دولت نه وي چې څوتنه دځنگل تش په نوم سرداران دهغه واکداري کوي .

بلکې له دې وروسته به ستاسو ددولت اداره کوونکي دځنگل په ملیونوته شریف میړني اولسپال وي .

ستاسو ددولت مشرتوب به دکار گري طبقې دځنگلي ولس په دیموکراتیک گوند پورې اړه ولري نه په هغه اودغه قوي اوکمزروي توراوسپین پورې ستاسو دانقلابي دولت غړي به دځنگله دبیلایلو قومونو اوسیموڅخه وي دسیاست اوپوهې له مخې به نه وي مقرر کړی شوي بلکې دهغوی دمقرریدو معیاربه گوندي کارروپه گوند کې

زيارگال ، وطن پرستي اوفداکاري اودهغوی له بيلابيلو گوندي مبارزو نتيجه وي که چيرته دگوند اودولت کوم غړی په هرمقام کې چې وي دگوند اود انقلابي دولت داصولو اومقرراتو څخه سرغړوي سملاسي به جزاورکړی شي دځنگله ټول اوسيدونکي مجبور اومکلف دی چې زموږ دانقلابي قوانينو اوفرامينو احترام وکړي اوپه هرصورت کې يې ومني اودمخالفت په صورت کې به ټولو ته دسرپه کاسه کې اوبه ورکوو؟!

چې نوروته عبرت شي ، دامهمه نه ده چې هغه يوکس وي اوکه په زرهاوو وي ، ټول به دسوتي په زور لاري ته راولو اويابه پرې هديرې ډکوو .

پرانگ چې دپرانگانو اوليوانو پسې ولاړ ، گيدرهم له ډيرې خوښی خپلو گيدرانوته ولاړ ټول يې راټول اوخپله وينا يې داسې پيل کړه ،

ای زمابي اتفاقه ، په خوب ویده اوبه ځان مين قومه !

ترخوبه دبل لاس لاندې ژوند کوو، ترخوبه مودتمې اوهيلې ځنځيرونه په غاړه کې وي اخرخومره ظلم ، ستم نارواهرڅه يوحد لري ، ترکومه به دبل څپيرې اوزموږ مخونه وي ، زه نه پوهيږم چې موږ په کومه ورځ پيداشوي يوچې ازلي بدبخته يو، ستاسې دزغم کاسې به کله ډکيږي ؟

ای زماډپيرو ، پيرو بدبخت اودلتي اوبې ننگې په خوب ویده قومه!

تاسې به دغلامې هنکړې کله اوځنگه ماتوئ؟

اي زما دگلونو په څير دانه دانه ميرونو تاسې به کله په يوه تار پييل کيږئ او په يوه خوله يوه غږ اويوگزاربه دظلم ماڼۍ نسکوروئ .

تاسې به کله تاريخ جوړوئ اوتاسې به کله ځان دگيدرپه نوم نه بلکې ديواتل اوسربندونکی قوم په نوم په دانورو ظالمانو پيژنئ ؟

زه خو وایم چې دبل دلاس لاندې دزرکاله پاچاهۍ نه ي وساعت دآزادۍ ژوندغوره اوبهتردی ، دنورودمينت دغوږو، زيږو نه دخپل همت سپوره توره ډيره ښه ده ،

زه وایم نن موږ ډيرخوش بخته يوله نيکمرغه ښه موقع په لاس راغلې راځئ چې ټول يوموتی په يوه لاره روان اودیوه مشر کشران شواودلوی ځنگل په تاريخ کې ځانته ددغو نورو قومونو په څير يونوی اوشکلی باب پرانيزو .

اوريدلي به مووي چې وايي :

به هرکارکه همت بسته گردد اگرخاری بودگلدسته گردد

تاسې وگورئ زموږ په ځنگله کې تر ټولو کوچنیاو کمزوری موجود میړیان دي هغوی دخپلې خیتې اهل اوعیال دنفقی له پاره شپه او ورځ په ځان یوه کړې ، باران ، رڼاوتیاروته هم نه گورې او په هر حال کې دخپل همت او مټ په برکت ځانونه په خپله ساتي اوزموږ غوندې دخیتو دوزخونه دنورو په پاتې شوونو نه ډکوي .

په خوانی نکل دی وایي چې یوه ورځ اوښ فکر وکړ چې ددومره غټوالي ، قوت اولوروالي سره به ترڅه وخته دانسان غلامي کوي او په لسگونواوسلگونو به یوه مزې پيلي دیوه کوچني خره پسې روان وي په هغه کې دغه فکراوزپورتیا یوعجیبه انقلاب راوست ټول په یوه خوله اویوه واردانسانانو په مقابل کې راپاڅیدل ډیر شمیر انسانان یې ترپښواوسینولاندې کړل اویو شمیر ترې ایله په تینسته بریالي شول او په دې توگه اوبسانو آزادي ترلاسه کړه دامې په دې پورې وکړه چې موږ ته هرڅه په خپله برابر شوي زه فقط ستاسې بیدارول غواړم .

اوپه دې ډاډه یم هرڅه چې پینښیري زموږ په گټه دي هره ډله زموږ تابعداره ده . زما داحسان لاندې دي ، زه فقط تاسې ځیرول ، زړور ول ، یوموتی کول اودیوه مشرکشران کول غواړم که مو همت دلایسه ورنه کړوگنی چې داهرڅه به خیالي نه بلکې عملي به وي . نوبیازیری درکوم چې هرڅه مومبارک شه .

ټولو مشرگیدرته په غاړه کې امیلونه اوگلان اچول اویا به یې له خوښۍ اتڼونه کول ډول ، ډول نارې اوسورې وې اویوبل ته یې دمبارکۍ نارې وهلې چې دربار موخپل شوهرڅه موخپل شول اوس به دځنگل ډیرلوی ، لوی ځناوران موږ ته سلامگي راځي ، موږ له ویشه په تالاخوښ یودهر یوه بری زموږ بری دی په یوه غشي ډوه ښکاره اوبه یوه خپیره دوه مخونه ټول مواخته کړل چې بدغواړي په بدواوړي اوس مواوربل کړی که خیروي .

ټول به په کې سوځي شکر چې تورمخولیوانو بې شرمه سپیواو نه خلاص شوو، داټول ویاړدمشرملگري دی هرڅوک دې داسې مشران ولري، بیابه ټولو غږ کړ، موږ پرې ویاړو موږ پرې ویاړو ، بیابه یې دمشرپه ویاړداړې اومښوکې وجنگولې اوغږ به یې کړژوندی وي ملگری فالانی تل دې وي زموږ

گیدر چې خپل ډیروخت یې په غاروکې تیرکړی و اوهرڅه یې په ځان درولي و اوس یې چې ارمان په پوره کیدوښکاریده دی هم له ډیرې خوښۍ نه مستی راخیستی ودمینې ، محبت اودعشق لمبې یې اوس په نفس بلې شوې وې نور ونارې وهلې اودی له خپلې مینې سره دعشق په سیندلاهوو.

شپږمه برخه:

ډيرې شپې ورځې تيرې شوې زمري له بې هوشۍ نه په سد شوی او د زخمونو خولې يې هم يوڅه سره ورغلې وې چې له غاره رابهر شواوډی لاهغلته وچې درد به واخيست گيدرته به توراوشين شو اوله ځان سره به يې ويل خدای (ج) به مې ښه کړي زه به تاناخوانه سره گورم .

څه ټپونو پریشانه کړی واوڅه يې گډوډ خوبونه ليدل .

يوه شپه يې خپل ماشوم او معصوم بچۍ په خوب کې لیده چې گيدر يې لکی پورته کړې اوسپکاوی يې کوي .

له همدغې شيبې وروسته غار خوندورنه کړ رابهر شواورساخيلې خيلخانې ته ورغی .

بچي دپلار په ليدو هيڅ خوښي ونه کړه اودسترگو په کاسوکې يې اوبښکې ډنډوې .

زمري پوشو چې څه پيښه خوشته .

زمري سم له واره دځنگل ټول اوسيدونکی راټول کړل او اعلان يې کړه چې :

زما دزوی سپکاوی چاکړی :

زه يې زړورتيا منم، انعام ورکوم هرچا چې دغه لوی جراث کړی دغه زړوتيا او جراث يې دستايلودی خپله پاچاهي ستاسې ټولو حاضرينو په مخ کې دهغه په نوم کوم .

گيدر چې په زړه خوړلې وه دلته يې يوواریا غوښتل چې دخپل بام واروې په بل واچوي په ځنگ کې يې ناست خره ته پام شوژر يې ورته غوړ کې وويل ((چې پورته شه همدادې وخت دی ووايه چې دا کارما کړی ، پاچابه شې ، زموږ دټولو پاچا .

بې عقله خرهم پرته دکوم فکر اوسنجشه پورته شو اوغږ يې وکړ :

((ای حاضرينو تاسې دې خبرشئ چې دا کارما کړی))

داساعت خوزمري له خدايه غوښته سم دلاره يې خر ميدان ته راکش اوټولوته يې وويل يو، يو راځئ اوپر دغه باندي سپيرئ دپاچا مروهر يوپه واروار راته اوپه خره سپريده دگيدر وارچې راغی خرډير ستومانه شوی وسرپې څه له ستر يا اوڅه له شرمه زورنډاجولی وفکر يې کاوه چې په څه غم واوښت .

گيدر چې ورنږدې شو ورته يې په غوړ کې وويل پورته گوره اوس چې پاچاشوې موږ خوارانوته نه گورې همداوخت وچې زمري ته دگيدر په ليدو دهغه پخواني چلونه اومکرونه ورپه زړه شول زغم يې تمام شو اوپه دواړو يې ورغرم کړ .

د ليکوال نور اثار

- 1 - دازمېښت ډولۍ (دلنډو کيسو ټولگه) چاپ
- 2 - رڼې اوښکې (دشعرونو ټولگه) چاپ
- 3 - دځنگل ځناور همد اثر (تاريخي کيسه) چاپ
- 4 - ددوې خبرې (تاريخي ناول) ناچاپ
- 5 - سيندپه منگوتې کې د (استاد صميم ليکنې) //
- 6 - سپين شعرونه (ادبي ټوټې سپين شعرونه غزلې)
- 7 - دريم عمر: (تاريخي يادښتونه اوڅيړنې)
- 8 - ځان پېي:

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**